

Kære Cecilie!

Af Tine Flyvholm, redaktør på Rosinante & Co.

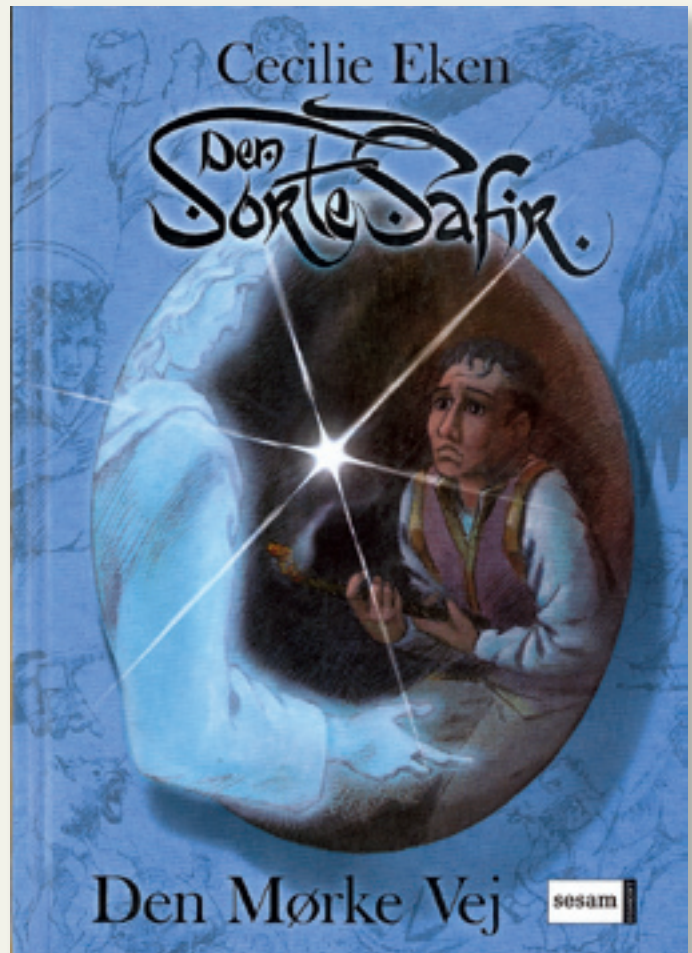
Når din udprægede æstetiske sans kombineres med din lige så eventyrlige fantasi opstår unik, magisk fortællekunst. Det er derfor fuldt ud fortjent, når du i år først fik tildelt Kommunernes Skolebiblioteksforenings Forfatterpris og nu også Danmarks Skolebibliotekarers Børnebogspris.

Du har en sprogbevidsthed og en ordpragt, man kun sjældent møder i børnelitteraturen. Du viser de unge læsere, at det danske sprog også kan være stemningsskabende, sansemættet og smukt. I dine tekster er vitterligt intet ord en tilfældighed. Du lider af en nærmest patologisk allergi over for anvendelsen af samme ord eller vending to gange. Og her taler vi ikke bare i samme afsnit eller kapitel – men allerhelst i hele bogen!

I virkeligheden kan det så også forekomme lidt ironisk, at du med "Den Sorte Safir" vælger at kaste dig over letlæsning. Her plejer ordgentagelser jo netop at være et middel til at give begynderlæseren en succesoplevelse i kraft af den genkendelse, der ligger i repetitionen. Men ikke i denne serie, hvor andre tommelfingerregler, om korte sætninger og ord på max. 6 bogstaver også må vige for æstetiske hensyn. Af samme årsag har jeg heller aldrig turde lixe en Safir-bog! Skal Sif og Aramiel igennem den ensformige, vidtstrakte ørken, må læserne også gerne mærke, at vejen er lang. Du går ned i fortælletempo og dvæler ved lyriske beskrivelser af natur og indtryk. Når serien så alligevel sluges af børnene, er det selvfølgelig fordi, du i den grad kender de læsere, du skriver til. Du henvender dig til dem med en selvfølgelig insisteren på, at læsning handler om at bringe alle sanser i spil. Det gælder ikke bare

om at bruge øjnene. Man lytter, lugter og smager, imens hjertet hamrer i brystet. Og "Den Sorte Safir" er let at læse, fordi du præcist fornemmer, hvornår stilstand skal afløses af tempo, refleksion erstattes med action, og realisme brydes af magi.

Det er også denne forføriske lethed, der kendetegner "Mørkebarnet". Du sagde engang, at det var den korteste tekst, du havde skrevet, men også den, du havde brugt mest tid på. For mig vil det altid forblive en gåde, hvordan du nogensinde har fået dette enorme ordpuslespil til at gå op. Men når "Mørkebarnet" i mine øjne er et mesterværk, er det ikke fordi, det lykkes dig at løse en matematisk opgave, men fordi den krævende form på intet tidspunkt gør noget væsen af sig og bliver form for formens skyld. Når du byder læserne inden for i den dejlige have, hvor Mørkebarnet maner monstre frem i skyggerne, kan alle være med. Selv helt små børn forstår denne børnegyser, hvor ordene falder mundret og utvunget i en fortsat fremadskridende handling. Som (op)læser kan man næsten forblindes til at tro, at ordene er faldet helt af sig

selv for at danne en naturlig forbindelse, som så tilfældigvis lige viste sig at være en sonetkrans.

Som forfatter spænder du bredt, og der er nok ikke den genre, du ikke mestrer. Selv ikke når du er viklet ind i babygyllp, og telefoniske korrektursamtaler må afbrydes af amning, fristes du til at slække på dine høje krav. Du udfordrer og underholder, dine tekster kan både sluges og tygges – og det er denne dobbelthed, der gør dig til en af Danmarks allerbedste børnebogsforfattere. Ikke bare i dansklæreres og skolebibliotekarers øjne, men heldigvis også i børnenes. At du så også gør arbejdet som redaktør inspirerende, vedkommende og sjovt på alle niveauer er for mig en personlig sidegevinst. Et STORT tillykke med prisen!